

25 gange, alligevel bliver ved med at gentage det samme.

Så vil jeg sige, at vi da har et fortræffeligt forhold til Taiwan. Mange af os har jo været der. Der er en stor handelsudveksling osv. Men den folkeretlige situation, etkinalogikken, gør, at vi ikke har anerkendt det som et land, og vi har været nødt til i fællesskab i EU at drage nogle konklusioner med hensyn til, hvad det så betød for vores måde at håndtere relationerne til Taiwan på.

Jeg vil sådan set bare slutte med at sige – man behøver ikke for min skyld at komme op og igen sige, hvis man er uenig med mig – at jeg synes, at Danmarks udenrigspolitiske interesser har haft alt for få fortalere i denne debat i dag.

Hvorfor det? Fordi, som jeg sagde før, det er i Danmarks interesse efter min bedste overbevisning, at vi har fælles positioner på vanskelige internationale spørgsmål med resten af EU. Den situation, vi står med efter den 11. september, har bestyrket mig i den opfattelse. Jeg tror, det er tilfældet for en stor del af Folketinget, at det oplevs på samme måde.

Så vil jeg sige, at jeg mener, at Taiwan og den spændende udvikling, der foregår på Taiwan, er uhyggeligt dårligt tjent med de »venner«, Taiwan har her i Tinget. Taiwan er rigtig dårligt tjent med dem.

Den sympati, vi hver for sig kan have med samfundsudviklingen, med personer, politiske partier og bevægelser på Taiwan, vil ikke på den mest gavnlige måde kunne udmøntes ved en dansk enegang i fortolkningen af etkinapolitikken. For den måde, vi kan gøre gavn i forhold til spørgsmålet om – her taler jeg ikke om danske kommercielle interesser osv., det kan man gøre sig sine overvejelser om hver for sig – hvordan den kinesiske nation samles igen, sådan som de 98 pct. på fastlandet og de 2 pct. på Taiwan jo ønsker det, nemlig at det løses fredeligt, og at det løses med kinesisk logik og ikke med dansk og ikke med Dansk Folkeparti-logik, er ikke, at vi laver en enegang, der ensidigt komplicerer vores forhold til Den Kinesiske Folkerepublik i forhold til resten af EU's.

Vores muligheder for at påvirke Den Kinesiske Folkerepubliks politik går gennem størst mulig kontakt med den regering, der repræsenterer knap en fjerdedel af menneskeheden. Det er det, man i og for sig vil prøve at komplicere med det her beslutningsforslag. Og af alle disse grunde vil jeg bede om, at det bliver afvist.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning og derefter hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige til ministeren: Jeg tror, at det ikke er så heldigt at komme nu med denne her meget cementagtige udgave af etkinapolitikken. Jeg går ud fra, at ministeren mener, at der ikke skal ske nogen fusionering af Taiwan og Kina, medmindre det er det udtrykkelige ønske hos et flertal af befolkningen i Taiwan. Det må jo være sådan, at det er befolkningen i Taiwan, der bestemmer over Taiwans fremtid, og ikke ministeren.

Det håber jeg vi kan være enige om, for jeg synes ikke, at det er behageligt at se på en kinesisk militær optræning i egnen over for Taiwan. Vi ved jo alle sammen, hvordan Kina har behandlet Tibet, og hvordan man i øjeblikket behandler provinsen Sinkiang, som formentlig ikke har et kinesisk befolkningsflertal, i hvert fald ikke medmindre Kina deporterer millioner af kinesere til området.

Jeg synes, at ministeren burde være forsigtig i sine formuleringer på det her spørgsmål. Vi vil gerne have en god debat om det og ikke så firkantet en formulering, som ministeren her var inde i.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup og derefter hr. Per Stig Møller, begge for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok sige, at jeg synes, at udenrigsministeren bevæger sig rundt som en elefant i en glasbutik her. Der bliver sagt, at hvis et forslag som det her vedtages, så forhindrer det, at konflikten mellem Kina og Taiwan løses fredeligt. Det kan jo ikke tolkes på andre måder, end at det her er, og regeringens holdning er, begrundet i, at man er bange for Kommunistkinas militær. Man er bange for, at Kommunistkina vil gribe til militære midler.

Hvordan skal vi her i Folketinget acceptere, at et demokratisk land som Taiwan, den 21. største handelsnation, skal underlægges et militær fra Kina, som truer Taiwans befolkning? Det kan da ikke være rigtigt. Det kan da ikke være den måde, vi skal føre udenrigspolitik på, vil jeg sige til udenrigsministeren.